

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԵՄԻԱՅԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կես տարվանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.
Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մեջ.
Մեր հասցեն. Тифлисе, редакция «Мелі».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տ է լ է ֆ օ ն № 253.

Պաշտարարությունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).
Պաշտարարությունը ընդունվում է ամեն լեզուով.
Պաշտարարությունները համար վճարում են
իրաւաւորողը տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է լ է ֆ օ ն № 253.

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ

Հողի յետ գնելը.— Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Մի խօսակցութիւն. Նամակ Մօսկվայից. Նա-
մակ Ասիայից. Նամակ Դաղէթ Նախիչե-
Նեքից. Նամակ Երևանից. Նամակ Երևանից. Պա-
տերազմի շուրջը. — ՀԵՐԱՅԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱ-
ՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ՀՈՂԻ ՅԵՏ ԳՆԵԼԸ

Կան իրաւունքներ, որոնցից օգտուելը
դժուար է, երբ չը կան հաւաստող և ա-
ջակցող ուրիշ պայմաններ: Այդպիսի ի-
րաւունքների շարքին է պատկանում այն
իրաւունքը, որ տրված է մեր երկրի գիւ-
ղացիներին յետ գնելու իրանց հողերը
կայունաւորելու:

Հեղու է ասել «յետ գնել»: Բայց ի՞նչ-
պէս նրան իրաւորեմք: Որպէս զի մի
գիւղ կարողանայ յետ գնել իր հողաւոր-
ութիւնները, նա պէտք է վճարէ կայունաւոր-
ութիւն այնպիսի խոշոր գումար, որը եր-
բէք չէ կարող լինել գիւղական հա-
մայնքի տարածադրութեան տակ, կամ կա-
րող է միայն բացառիկ դէպքերում գտն-
վել: Եթէ մի գիւղ ունի մօտ 500 դե-
սետին հող և եթէ իւրաքանչիւր դե-
սետինը միջին լինի արժէք միայն քսան
ռուբլի, այն ժամանակ գիւղին հարկաւոր
ըր կը լինի 10,000 ռուբլի գումար կա-
լուածատէրին տալու համար: Իսկ գիւ-
ղեր կան, որոնց հողաւորութիւնները տարա-
ծութիւնը աւելի ևս ընդարձակ է և զը-
նահատուած աւելի բարձր գնով, քան մեր
հող վերցնել իբրև օրինակ:

Հասկանալի է, որ գիւղը դժուարաւոր-
ւոր միանգամայն մեծ գումար դուրս բե-
րել, անկարող է հանդիսանում վճարել
կայունաւորութիւն այն գինը, որով նա առ-
միշտ կազատվի իր կախված վիճակից և
կը դառնայ իր հողի, իր աշխատանքի
կատարեալ տէրը:

Այս դեպքէն պատճառը, որ թէ 30—40
տարի է, ինչ որ մեր երկրի գնաւոր-
ական գիւղացիները իրաւունք են ստա-
ցել յետ գնելու իրանց հողաւորութիւնները,
բայց իրաւունք նրանք անկարող են եղել
օգտուել այդ իրաւունքից:

Ուրիշ կերպ էր դրված նոյն հարցը
Ռուսաստանի ներքին նախնադիւրում: Այն-
տեղ գիւղերին օգնեց այն գործում պե-
տութիւնը: Եւ ահա ինչ կերպով: Պետու-
թիւնը վճարեց մի անգամից հողի ամ-
բողջ արժէքը կայունաւորութիւն և այ-
նուհետև այդ արժէքը մաս-մաս բաժա-
նելով, վերաճեց տարեկան տուրքի, որ
վճարվում է երկար տարիների ընթաց-
քում:

Անկասկած, եթէ պետութիւնը նոյն
ձևով վարված լինէր և Անդրկովկասի գիւ-
ղացիների վերաբերութեամբ, նոյնպէս
վերջացած լինէր հաշիւը կայունաւորու-
թեան հետ և յետոյ ինքը իր կողմից մի
որոշ տուրք սահմանեց իբրև հողի յետ
գնման վճար, այն ժամանակ վաղուց մեր
երկրում էլ գիւղացիները ազատված կը
լինէին այն անբնական և վերաւորական
վիճակից, որ ներկայումս գոյութիւն ունի
մեր այն գիւղերում, որոնք գտնվում են
կայունաւորութեան հողի վրա:

Հողը պէտք է յետ գնել պետութեան
աջակցութեամբ, պետութեան միջոցնե-
րով: Դա կեանքի պահանջ է, դա անհրա-
ժեշտութիւն է, որը ոչ մի դէպքում չէ
կարելի յետաձգել: Ամեն մի դանդաղում,
ամեն մի յետաձգում այդ գործում առա-
ջացնում է մեծ դժուարութիւններ, անա-
կործանելիւններ գործնական կեանքի մէջ
և կարող է բարդութիւնների պատճառ
լինել:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻ ԽՈՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

«Виржев. Вид.» լրագրի մէջ տպւած է այն
խօսակցութիւնը, որ ունեցել է նրա թղթա-
կիցը Կովկասեան փոխարքայի օգնական գե-
ներալ Մալաւայի հետ: Բերում ենք այդ խօ-
սակցութիւնը ամբողջովին:

— Երկրում ամեն ինչ սկսում է իր բնական
ընթացքը ստանալ, ասեց կառավարչապետը
թղթակցին, նրա այն հարցին, թէ ի՞նչ գրու-
թեան մէջ են այս րօպէիս գործերը Կովկա-
սում: — Երկրայումս սպասում եմ գեղեցում.
Ներքին թղթայի գեներալ-նախնադապետ իշ-
խան Օրբելեանից, որպէս զի հրաման ուղար-
կեմ գեներալ Ալիխանով-Ալիքսանովին գուր-
բերել իր գործերը Օգուրգէթի գաւառից:

Գործը գաւառում, ուր Գուրբալեց յետոյ
սկսեց ամենագործի շարժում, նոյնպէս ըսկ-
սում է կամաց կամաց խաղութիւն ընկնել:
Բազում դուր ինքնեքդ ասում էք, որ
ազգաբնակչութիւնը խաղաղվել է: Բազում
պրիստաւի օգնական իշխան Միքէլաձէի վեր-
ջին սպանութիւնը, — շատ հաւանական է, որ
բազմաթիւ բնակչութիւն ունեցող սպանու-
թիւն է: Ես ասում եմ շատ հաւանական է,
որովհետեւ պաշտօնական գեղեցումներ ընկու-
թեան հետեւանքները մասին դեռ ևս չեմ ստա-
ցել: Բայց ընդհանուր խաղաղութիւններ Բագ-
ւում չը կան: Սկսվում է հանգստութիւն եր-
կաթնադրական գծերի վրա: Դէպի կարսի ճիւղ-
ը յամենայն դէպս գործեր են ուղարկված:

Բայց անհաշու լուրեր այնտեղից են չեմ
ստանում: Իսկ թիֆլիս — Բաթումի ճանապար-
հի վրա գործերը վերցված են: Կատարելապէս
խաղաղ չէ Ալեքսանդրօպոլի մօտ, Կարսի ճիւղի
վրա: Այնտեղ նախազգուշութեան բոլոր մի-
ջոցները ձեռք են առնված: Բայց եթէ թիֆլի-
սից գնայ մարդ դէպի Կարս կամ Երևան,
պէտք է ցերեկվայ գնացքներով գնայ: Յուզ-
մունքները Դանիալովի գաղափարներին:

— Ի հարկէ, երկաթուղիական ծառայողների
գործադուլները մարդիկ:

— Այո, հողատիրական յուզումները չեն
կարող այդպէս հեշտ լուծվել: Բայց ես ար-
դէն ասացի, որ Օգուրգէթի և Գորու գաւառ-
ներում յուզումները կորցրել իրանց սկզբնա-
կան սուր բնակչութիւնը: Իսկ այդ երկու
գաւառները յուզվում են կայունաւորութեան
հարցերի հողի վրա:

— Ի՞նչի մէջ պէտք է որոնել այն յուզումնե-
րի պատճառները, որ տիրել են այս րօպէիս
ամբողջ Կովկասին:

— Ի հարկէ, ամենից առաջ, կովկասեան
յուզումները ընդհանուր ուսումնական յուզ-
մունքների արձագանքն են: Այստեղ յուզումնե-
րի բռնկեցին նրանից յետոյ, երբ նոյն ձևով
նրանք սկսեցին երևան գալ Ռուսաստանում:

Այստեղ հող գտաւ այն պառակտման մէջ, որ,
գործադուրք, գոյութիւն ունի կայունաւորութեան
արդարաւարտութեան և գիւղացիների միջև:

Արդեօք երկար կը տեւ այդ... ապագան ցոյց
կը տայ, թէ ինչպէս կը լուծվին մի շարք ա-
ռաջագրված հարցեր: Կասեմ միայն մի բան.

ոչ որ իրաւունք չունի ստիպելու մարդուն
աշխատել: Չեմ ուզում — մի աշխատիր: Բայց
ինչու աշխատելու թիւններ ստիպել:

— Արդեօք կովկասեան յուզումները այդ-
պիսի սուր բնակչութիւն չէ՞ն ստացել այն
պատճառով, որ Կովկասում ցեղերի տարբե-
րութիւն կայ և ընդհանուր ցանկութիւններին
միանում են և մասնաւոր բնակչութեան ցան-
կութիւնները:

— Չեմ կարծում: Ես չեմ նկատել ցեղական
թշնամութիւն Կովկասում: Թշնամութիւն է
նկատվում առանձին անձանց միջև: Բայց ցե-
ղական թշնամութիւն... ոչ, դա չը կայ Կով-
կասում:

— Մասնագէտները և հայերը արդեօք
բացատրութիւն չէ՞ն կազմում:

Կարծում եմ, որ չէ: Ոչ մասնագէտները,
հոգեբանականութեան, հէնց կաթողիկոսի մաս-
նէ հայերը հիմք չունեն պրինցիպիական նակցութեամբ: Այն, ինչ տեղի ունեցաւ, ճիշդ

թշնամութեան համար — ոչ ազգային — կրօնա-
կան, ոչ էլ տնտեսական հողի վրա:

— Նոյն բանը ինձ անշուշտ ընդգծում էին
Բագւում թէ անուանի հայ ներկայացու-
ցիչները, և թէ մասնագէտներ ազգաբնակչու-
թեան պատաւարագոյն ունենին: Այստեղ,
թիֆլիսում, նոյնպիսի համոզմունք ունեն
չէին ուրիշիսով և մոսկովիս: Եւ սակայն,
Ռուսաստանի պատմութեան մէջ մտքոված են
տիրապէս երևաններ:

— Բագուի դէպքը դժբաղդութիւն է: Ես
կամենում եմ հաւատար, որ ազգաբնակչութիւ-
նը բաւական խոհմութիւն կունենայ հաշտ-
վելու անցեալի հետ և ամբողջ ուժով առաջն
առնելու դրա նման մի բանի ապագայում:
Դա հասարակութեան սրբազան պարտքն է...
ամենից առաջ հասարակութիւնները և մաս-
նագէտները, և հայկական:

— Որքան ես կարողացայ համոզվել իմ Բա-
գու եղած ժամանակ, մասնագէտներին բա-
ժանում է... շատ կարելի է, միջոց, կարելի է,
առակը, կարելի է չարախօսութիւն... բայց
անկասկած է, որ հայ-մասնագէտներ միութիւնը
խանգարում է ճշմարտութեան ստուգելը:

— Դա նշանակում է:

— Դա նշանակում է, ձերք բարձր գերագնա-
ցութիւն, որ մուսուլմաններն ասում են. մենք
օրինական ժողովուրդ ենք: Մենք չենք ուզում
ոչինչ ընել ընդդէմ: Իսկ հայկական կօ-
միտները» թափում են մեզ վրա անակալա-
ւորաբար բոլորապէս իրենց ունեցող կո-
չեր: Մենք չենք ուզում այդ բանը: Միջոց
հայերը առաջարկում են թէ հայկական կօմի-
տէները, եթէ և կան այդպիսիները, ձգտում
են որոշ նպատակի, այն է՝ կուր թիւրքաւա-
նայի ազատութեան համար: Իսկ եթէ պատա-
տէները» յայտնել ոչինչ գործ չունեն, որով
հետեւ կոչերը տարածում են ընդհանուր յի-
րափոխական կուսակցութեան անդամները:

Թէ և պիտի նկատեմ, որ կոչերի մասին Բագ-
ւում շատ են խօսում, բայց երբ հայերը ա-
ռաջարկում են մի հատ ցոյց տալ, պատաս-
խանում են թէ չունեն: Ինձ անձամբ նոյնպէս
չաջողվեց այդպիսի մի կոչ գտնել:

— Այո, այո: Բայց ամենքը հայկական կօ-
միտներին մասին միայն խօսում են: Ուս-
տում էին նրանք մասին... ես էլ եմ լսել:
Բայց ինչ ձևի մէջ էլ գոյութիւն ունենային
կօմիտաները, նոյն իսկ թիւրքաւանների օգ-
նեան կոչերը տարածում են ընդհանուր յի-
րափոխական կուսակցութեան անդամները:
Թէ և պիտի նկատեմ, որ կոչերի մասին Բագ-
ւում շատ են խօսում, բայց երբ հայերը ա-
ռաջարկում են մի հատ ցոյց տալ, պատաս-
խանում են թէ չունեն: Ինձ անձամբ նոյնպէս
չաջողվեց այդպիսի մի կոչ գտնել:

— Այո, այո: Բայց ամենքը հայկական կօ-
միտներին մասին միայն խօսում են: Ուս-
տում էին նրանք մասին... ես էլ եմ լսել:
Բայց ինչ ձևի մէջ էլ գոյութիւն ունենային
կօմիտաները, նոյն իսկ թիւրքաւանների օգ-
նեան կոչերը տարածում են ընդհանուր յի-
րափոխական կուսակցութեան անդամները:

Թէ և պիտի նկատեմ, որ կոչերի մասին Բագ-
ւում շատ են խօսում, բայց երբ հայերը ա-
ռաջարկում են մի հատ ցոյց տալ, պատաս-
խանում են թէ չունեն: Ինձ անձամբ նոյնպէս
չաջողվեց այդպիսի մի կոչ գտնել:

— Այո, այո: Բայց ամենքը հայկական կօ-
միտներին մասին միայն խօսում են: Ուս-
տում էին նրանք մասին... ես էլ եմ լսել:
Բայց ինչ ձևի մէջ էլ գոյութիւն ունենային
կօմիտաները, նոյն իսկ թիւրքաւանների օգ-
նեան կոչերը տարածում են ընդհանուր յի-
րափոխական կուսակցութեան անդամները:

Թէ և պիտի նկատեմ, որ կոչերի մասին Բագ-
ւում շատ են խօսում, բայց երբ հայերը ա-
ռաջարկում են մի հատ ցոյց տալ, պատաս-
խանում են թէ չունեն: Ինձ անձամբ նոյնպէս
չաջողվեց այդպիսի մի կոչ գտնել:

— Այո, այո: Բայց ամենքը հայկական կօ-
միտներին մասին միայն խօսում են: Ուս-
տում էին նրանք մասին... ես էլ եմ լսել:
Բայց ինչ ձևի մէջ էլ գոյութիւն ունենային
կօմիտաները, նոյն իսկ թիւրքաւանների օգ-
նեան կոչերը տարածում են ընդհանուր յի-
րափոխական կուսակցութեան անդամները:

Թէ և պիտի նկատեմ, որ կոչերի մասին Բագ-
ւում շատ են խօսում, բայց երբ հայերը ա-
ռաջարկում են մի հատ ցոյց տալ, պատաս-
խանում են թէ չունեն: Ինձ անձամբ նոյնպէս
չաջողվեց այդպիսի մի կոչ գտնել:

— Այո, այո: Բայց ամենքը հայկական կօ-
միտներին մասին միայն խօսում են: Ուս-
տում էին նրանք մասին... ես էլ եմ լսել:
Բայց ինչ ձևի մէջ էլ գոյութիւն ունենային
կօմիտաները, նոյն իսկ թիւրքաւանների օգ-
նեան կոչերը տարածում են ընդհանուր յի-
րափոխական կուսակցութեան անդամները:

Թէ և պիտի նկատեմ, որ կոչերի մասին Բագ-
ւում շատ են խօսում, բայց երբ հայերը ա-
ռաջարկում են մի հատ ցոյց տալ, պատաս-
խանում են թէ չունեն: Ինձ անձամբ նոյնպէս
չաջողվեց այդպիսի մի կոչ գտնել:

— Այո, այո: Բայց ամենքը հայկական կօ-
միտներին մասին միայն խօսում են: Ուս-
տում էին նրանք մասին... ես էլ եմ լսել:
Բայց ինչ ձևի մէջ էլ գոյութիւն ունենային
կօմիտաները, նոյն իսկ թիւրքաւանների օգ-
նեան կոչերը տարածում են ընդհանուր յի-
րափոխական կուսակցութեան անդամները:

Թէ և պիտի նկատեմ, որ կոչերի մասին Բագ-
ւում շատ են խօսում, բայց երբ հայերը ա-
ռաջարկում են մի հատ ցոյց տալ, պատաս-
խանում են թէ չունեն: Ինձ անձամբ նոյնպէս
չաջողվեց այդպիսի մի կոչ գտնել:

— Այո, այո: Բայց ամենքը հայկական կօ-
միտներին մասին միայն խօսում են: Ուս-
տում էին նրանք մասին... ես էլ եմ լսել:
Բայց ինչ ձևի մէջ էլ գոյութիւն ունենային
կօմիտաները, նոյն իսկ թիւրքաւանների օգ-
նեան կոչերը տարածում են ընդհանուր յի-
րափոխական կուսակցութեան անդամները:

Թէ և պիտի նկատեմ, որ կոչերի մասին Բագ-
ւում շատ են խօսում, բայց երբ հայերը ա-
ռաջարկում են մի հատ ցոյց տալ, պատաս-
խանում են թէ չունեն: Ինձ անձամբ նոյնպէս
չաջողվեց այդպիսի մի կոչ գտնել:

որ փոքր ինչ սուր կերպարանք ունէր:
— Իսկ հայոց լեզուն դպրոցներում...

— Գիմնազիաների մէջ բոլոր առարկաները
անպատճառ պէտք է ուսուցանուի աւանդ-
վին: Բացառութիւն, իմ կարծիքով, կարելի
է անել կրօնի համար: Չէ՞ որ ժամասացու-
թիւնը վրաց և հայոց լեզուներով է կատար-
վում: Իսկ հայոց ստորին դպրոցներում, կար-
ծում եմ, կարելի է մտնել գրագիտութիւն
հայոց լեզուով: Գոնէ սաստիկ աճում է գրա-
գէտները թիւը: Իսկ եթէ ևս կամենան շա-
բաթը ուսուցանուի — շատ սիրուն: Այդտեղ ար-
դէն ուսուցանել պիտի լինի:

Իսկ մուսուլմանների համար դուքնաբար
գտնում էք նոյն այդպիսի պայմաններ:

— Ի հարկէ: Երբ ես Կուրսի կողակների
գլխաւոր ատաման էի, այնտեղ հէնց այդպէս
էլ ասում էի: Թուրքական դպրոցներ — երկու
տարվայ ուսման տեղ ունէին: Այնտեղ սովոր-
ում են գրագիտութիւն, շուրան: Ով ուզում
է շարունակել ուսումը, թող մտնէ ընդհանուր
դպրոցները, ուր դասաւանդութիւնը ուսուցէ
լեզուով է: Ես համոզված եմ, որ այս modus-ը
միանգամայն գործադրելի է ամբողջ Կովկասի
համար:

— Բայց չէ՞ որ մուսուլմանները առջև Կովկա-
սում առաստաղի դանազան արգելքներ են
դնում:

— Ես այդպիսի արգելքներ չեմ ճանաչում:
Ի՞նչ արգելքներ են:

— Հէնց ասեմք «բարեգործական ընկերու-
թեան» վերաբերմամբ: Նրանք վաղուց խն-
դում են յաճախ: Եւ ստանում են մերժում:

— Միշտ իմ այստեղ գալիս են միջոցաւ:
Նրանց մերժում էին, հիմնովիով այն բանի
վրա, որ մերժաւորին մատուցվող օգնութիւնը
չը պիտի ճանաչէ կրօնի և ազգութեան
խտրութիւն: Ես էլ այդպէս եմ կարծում:

Բայց երբ միանգամ այդպիսի առանձնակի
ընկերութիւն ունեն հայերը, ես հիմք չեմ
տեսնում այս դէպքում նեղել ազգաբնակչութեան
մասնագէտները:

— Մի հարց էլ, ձեր բարձր գերագնացու-
թիւն. հնարաւոր համարում էք դուք տալ
կովկասեան մամուլին այն ազատութիւնը, որի
մասին այժմ վիճաբանութիւններ կան Կօթէօի
նախագահութեամբ կազմված առանձին խոր-
հրդակցութեան մէջ:

— Ի հարկէ: Ամբողջ մամուլը պիտի ազատ
լինի, բայց դուք, պ. պ. Ժուրնալիստներ,
պիտի շատ զգուշ լինեմք և տակաւով վարվեք:
Դուք ազատութիւնից պիտի օգտվեք խաղա-
ղացեան համար և ոչ թէ նրա համար, որ
կրքեր գրգռէ:

— Այսինքն լինել պատասխանատու իր
խղճի, հասարակական և պետական դատաս-
տանի առաջ:

— Ի հարկէ:

ՆԱԽԱԿ ՄՈՍԿՎԱՅԻՑ

Ապրիլի 4-ին
Շարաթ, ամսին 2-ին, ս. Գրիգոր Լուսա-
ւորիչի տօնին, հայոց եկեղեցում, խուռն բազ-
մութեան ներկայութեամբ, հանդիսաւոր պա-
տարագ մատուցեց Բնասարարայի թեմակալ
առաջնորդ Ներսէս արքեպիսկոպոս Սուրբ-
վերդեանը: Պատարագի վերջը, սրբազանը
համառօտ քարոզով բացատրեց ժողովուրդին

